

Kus sohta iäl filmad lõöd,
On Temma walmis seädnud siin.
Kas olgo rõõm, ehk murre, piin!

Kes furwad pāwad ilmas näwad,
Need hūütko: „Jesand hallasta!“
Siis waew ja murre mahha jāwad
Ja Temma wöttab römueta,
Kui murre-tund on möda läind,
Mis Temma armust ifka teind.

Oh Jesand! wata meie peäle
Siis jälle selle aasta sees
Ja kule meie palwe heäle,
Kui süddaa öhksab Sinno ees;
Sa ütled: „Hüa abbi mind,
„Siis hädda sees ka aitan sind!“

Kui sattub legi hädda siise,
Siis kissu tedda selle seest
Ja seisva uel aastal Jesje
Siin armust jälle meie eest.
Kui oolid wanna aja sees,
Ni olle udes abbimees!

Oh kule waeste laste hädda
Ja furwa lesse nutto heält
Ja anna neile pehme süddaa

Ja waggadusse rahomeelt;
Kes Sinno külge finni jäääb,
Se maas ja taewas römo nääb!

Lasj' maad ja wäljad wiija landa
Ja loma-korjad figgida,
Mis tahhad meile armust anda,
Sa keige asja teggija!
Ja kela wargust, furja-feelt
Ring anna keigil' waggat meelt.

Meil posse tarmis ette seäda
Mil kõmbel Sinna aitad nüüd,
Keik on jo enne Sinno teäda
Ja aitad, kui meil posse süüd:
Siis te meid waggaks armuga
Ja täida helde römuga.

Kül aasta hakkab, teine lõppeb,
Ma-ilma päiwis eddasj,
Ja rahwas rohfest tarfust öppib,
Kes tahhab jäda taggasj?
Ja nenda saab siis pāwad, ööd
Kül targast tehtud ilma tööd.

Se keige surem ilma hädda
On ifka weel se wiina joom!
Ma ütlen julgest täenna sedda,